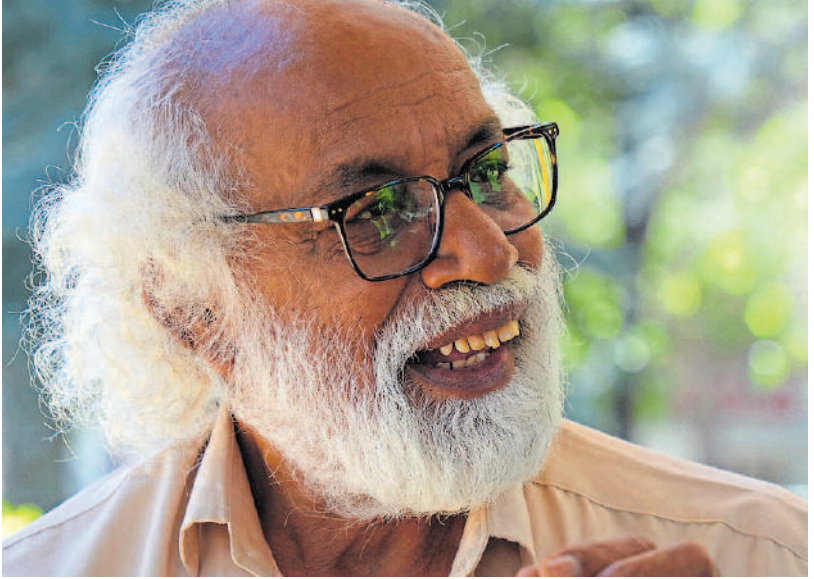

ಮತ್ತು ಪಾಳೆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಲೇಖಕರು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಗೊಂಡಿದಾರೆ. ದಾಂಟು ಅನ್ನೋ ಶಬ್ದ ನಮ್ಮ ಅವಿಭಜಿತ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಡುಭಾಷೆ ಒಳಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಮೊರಸುನಾಡು ಒಳಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಅಂತ ಬರೀತೇವೆ. ಅಂದರೆ ಕಲಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು (ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ) ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಂತ ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜವಾದ ತಾಯಿಯು, ನನ್ನ ಹೆತ್ತವಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾರೂ ಬಳಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾದ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಲೀತಾ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಕಲಿಸಿದಂತಹ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತೆ. ವಿಶಾಲ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೇ. ಆದರೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಗೂ ತಾಯಿಭಾಷೆಗೂ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು

ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣ್ತೇನೆ. ಅಮ್ಮನ ಭಾಷೆ ನಮ್ಮದಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಅಮ್ಮನ ಕನ್ನಡ ನನ್ನದಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಭಾಷೆಯಾಗುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಲ್ಲೇ ಮೊರಸುನಾಡು ಕನ್ನಡ ಇವತ್ತು ನಿಂತಿದೆ. ಎತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಕೂಸು, ಇಳಿಸಿದಿಟ್ಟರೆ ಅನಾಥ. ಹೀಗಿದೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಕೂಸು ಮಾಡ್ಕೊಂಡೀವೋ ಅನಾಥನಾಗಿಸ್ತೀವೋ ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟದ್ದು.

♦ ಮೊರಸುಗನ್ನಡದ ನಿಘಂಟು ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿರುವಿರಿ. ಕುಂದಾಪುರ ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು ಸಹ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನಿಘಂಟುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದರ ಸಾಧಕ- ಬಾಧಕಗಳೇನು? ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನಿಘಂಟುಗಳು ಬಹಳ ಕಮ್ಮಿ,